

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617010003
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7617010003.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému W. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 14. mája 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Obžalovanému W. O., nar. XX. 7. XXXX, bytom N.,
M. č. XXXX/X

u k l a d á

podľa § 156 ods. 2, § 56 ods. 2 Tr. zák.

peňažný trest vo výške 400 (štyristo) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere

3 (troch) mesiacov.

Inak rozsudok zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 4T/1/2017 zo dňa 11. 12. 2017 uznal obžalovaného W. O. vinným pre skutok právne kvalifikovaný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 dos 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. marca 2016 v čase okolo 14.30 hod. v Krompachoch, na ulici SNP, na spoločnej chodbe bytového domu č. 1050/1 fyzicky napadol Q. K., nar. XXXX, osobu ťažko zdravotne postihnutú takým spôsobom, že najprv mu oboma rukami chytil ľavú ruku, ktorú mu žmýkavým spôsobom vykrútil a zhodil Q. K. na zem, kde si udrel hlavu o betón, pričom keď sa chcel postaviť, kopol ho do oblasti hrdla a následne, keď už stal opakovane ho bil päšťami do oblasti hlavy, čím mu spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku

ľavej vretennej kosti bez posunutia úlomkov a pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre v oblasti obočia obojstranne s dobou liečenia a práceneschopnosti podľa znaleckého posudku v trvaní 35 dní.

Súd mu za to uložil podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu mu podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť zaplatiť poškodeným Q. K., nar. XX.X.XXXX v N., bytom N., W. XXX/XX náhradu škody vo výške 1.148 eur z titulu bolestného a Dôvere, zdravotnej poisťovni, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35942436 náhradu škody vo výške 246,80 eur.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu uviedol, že skutok uvedený v obžalobe nespáchal. Na základe vykonaných dôkazov v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, nie je možné, podľa jeho názoru dospieť jednoznačne a bez pochybností k záveru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal. Takémuto záveru svedčí aj rozpornosť výpovedí poškodeného a svedka Paulíny B. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Namieta postup povereného príslušníka PZ v prípravnom konaní, kedy tento v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku pripustil účasť splnomocnenca poškodeného pri výsluchoch v prípravnom konaní tak obžalovaného dňa 13. 7. 2016, ako aj svedkov B. B. dňa 15. 7. 2017, S. W. dňa 24. 8. 2016, X. W. dňa 15. 7. 2016, ktorému zároveň umožnil aktívne zasahovať do priebehu výsluchov tak obžalovaného, ako aj uvedených svedkov tým, že mu umožnil klásť obžalovanému a svedkom otázky. Takýmto konaním došlo podľa jeho názoru k závažnému porušeniu jeho práva na obhajobu. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Tdo 38/2011 zo dňa 20. 9. 2011. Má tak za to, že tieto dôkazy - výsluchy uvedených osôb v prípravnom konaní boli vykonané v rozpore so zákonom. Žiadne ustanovenie Trestného poriadku neumožňuje poškodenému, resp. jeho splnomocnencovi zúčastňovať sa výsluchu svedkov a obvineného v prípravnom konaní, takéto právo má poškodený výlučne na hlavnom pojednávaní. Opätovne poukazuje na charakter a charakterové vlastnosti poškodeného tak, ako boli zdokladované vyjadreniami a stanoviskami tretích osôb v listinnej podobe, ktoré v priebehu hlavného pojednávania navrhol vykonať. Poukázal ďalej na rozpornosť výpovede tak poškodeného, ako aj Paulíny B. na hlavnom pojednávaní, čo sa týka priebehu samotného incidentu, ako aj údajných útokov obžalovaného, či už na poškodeného alebo svedkyne B. B.. Má zato, že súd sa vo svojom odôvodnení rozsudku nevysporiadal s otázkou možnosti zlomeniny ruky a taktiež poranení v oblasti tváre pri páde poškodeného, ktorý utrpel počas epileptického záchvatu v ten istý deň, v tom čase, kedy sa mal údajný útok z jeho strany na poškodeného stať. Podľa jeho názoru nie je možné súhlasiť so záverom súdu, že počas predmetného incidentu, ktorý jednoznačne a bez pochyb vyvolal svojím agresívnym a neprimeraným správaním poškodený, sa z obžalovaného, ktorý bol na začiatku brániacou sa osobou, stal útočník. Má zato, že nie je možné požadovať od osoby napadnutej, aby pritom ako sa bráni, vyhodnocovala, či útočník má alebo nemá osteoporózu alebo iné ochorenie, ktorého následkom je zvýšená lámavosť kostí, toľž ak pri svojej obrane nepoužíva žiaden cudzí predmet alebo predmet, ktorý by odôvodňoval ustálenie záveru, že obrana napadnutého, by bola zjavne neprimeraná prostriedkom útoku použitých útočníkom. Trvá na tom, že rozpory vo výpovediach poškodeného, jeho opatrovateľky, z jeho výpovede a ostatných svedkov vypočutých na hlavnom pojednávaní neodôvodňujú jednoznačne a bez pochyb, že k poškodeniu zdravia poškodeného došlo pri fyzickom strete poškodeného a obžalovaného. Ak by na poškodeného bol uskutočnený útok tak, ako ho prezentoval na hlavnom pojednávaní, bezpochyby by neutrpel len poranenia, ktoré uvádza. Tieto skutočnosti v danom prípade odôvodňujú opodstatnenosť aplikácie zásady in dubio pro reo, resp. odôvodňujú ustáliť jeho konanie v nutnej obrane a teda také, ktoré nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd v súlade s ustanovením § 285 písm. a/, resp. písm. b/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodil.

Poškodený sa vyjadril prostredníctvom svojho splnomocnenca k odvolaniu obžalovaného v tom smere, že podľa jeho názoru je potrebné opätovne pripomenúť, že obžalovaný je podstatne mladší ako on (o 24 rokov), zdravý, vyšší cca o 20 cm, on je invalidný dôchodca, zdravotne vážne postihnutý. Poukázal nato, že pre typ zlomeniny, ktorý utrpel je typickým mechanizmom torzia, t. j. vytáčanie ruky útočníkom. Toto konštatovanie znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc. vylučuje, aby došlo k jeho zraneniu tak, ako to popisuje obžalovaný, prípadne jeho najbližší príbuzní. Má zato, že sa ďalšími domnienkami, ktoré sa

v doplnení dôvodov odvolania iba opakujú, nie je potrebné ďalej zaoberať. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste a vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného dospel k správnym skutkovým a právnym záverom.

Krajský súd sa vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného v celom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. e/, písm. f/ Tr. zák.

Obžalovaný voči poškodenému Q. K. použil násilie a spôsobil mu také poškodenie zdravia, ktoré si vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie a liečenie, počas ktorého nebol iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života, pričom tento čin spáchal na chránenej osobe, ktorou sa rozumie v zmysle § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. osoba vyššieho veku a zároveň v zmysle § 139 ods. 1 písm. f/ Tr. zák. osoba chorá. Uvedené pojmové znaky žalovaného trestného činu okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku vyčerpávajúcím spôsobom zdôvodnil.

Pokiaľ ide o samotné vykonané dokazovanie okresný súd správne zistil a vyhodnotil, že v predmetnej trestnej veci sa vytvorili dve skupiny svedkov a dve verzie priebehu udalosti zo dňa 15. 3. 2016, ktorými sa okresný súd podrobne zaoberal a vysporiadal. Vzhľadom na podstatne rozporné verzie o priebehu udalosti, pričom následok násillia je, ako to okresný súd správne uviedol obojstranne evidentný, následne zároveň dospel k správne záveru, že ani obžalovaný a jeho blízki svedkovia a ani poškodený a svedkyňa žijúca s ním v spoločnej domácnosti neposkytujú pravdivé informácie o priebehu tejto udalosti. V tejto súvislosti aj krajský súd konštatuje, že vzhľadom na vážne narušené vzťahy a vzájomné obviňovanie sa zo schválnosti ani nemožno očakávať, že niektorá zo strán poskytne informácie, ktoré by boli v prospech druhej strany.

Čo sa týka samotného priebehu skutku krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom a záverom okresného súdu, že to bol práve poškodený Q. K., ktorý fyzicky napadol W. O. údermi do oblasti tváre a ten aj keď mal ako protivníka osobu ťažko zdravotne postihnutú, o čom mal vedomosť reagoval tak, že poškodeného taktiež fyzicky napadol údermi do oblasti hlavy a v rámci protiútku chytil ruku poškodeného a žmýkavým spôsobom ju vytáčal, čím mu spôsobil zlomeninu násadcovitého výbežku ľavej vretennej kosti bez posunu úlomkov.

V tomto smere považuje aj krajský súd za podstatné závery znaleckého dokazovania znalca MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., ktorý tak v znaleckom posudku, ako aj na hlavnom pojednávaní podrobným spôsobom vysvetlil mechanizmus vzniku jednotlivých zranení poškodeného vrátane zlomeniny, čím bola aj podľa názoru krajského súdu vyvrátená obhajoba obžalovaného, že k jeho zlomenine došlo, resp. mohlo dôjsť pri nekontrolovanom páde poškodeného po tom, čo dostal epileptický záchvat. Obhajobe obžalovaného, ani podľa názoru krajského súdu nesvedčí ďalšie zistené zranenie na tvári poškodeného, konkrétne pomliaždeniny mäkkých tkanív tváre v oblasti obočia obojstranne, ktoré taktiež v zmysle záverov vykonaného znaleckého dokazovania nemohli vzniknúť pri nekontrolovanom páde poškodeného. Za daných okolností tak ani podľa názoru krajského súdu neprichádza do úvahy aplikácia ustanovenia § 25 Tr. zák. o nutnej obrane, s čím sa okresný súd taktiež dôsledne vysporiadal. Vo vzťahu k námietke obhajoby týkajúcej sa prítomnosti splnomocnenca poškodeného pri výsluchoch tak obžalovaného, ako aj svedkov v prípravnom konaní krajský súd uvádza, že táto námietka je opodstatnená vzhľadom na dôvody, ktoré obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, avšak krajský súd zároveň konštatuje, že skutkové okolnosti v predmetnej trestnej veci možno ustáliť a následne o vine obžalovaného rozhodnúť na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd sa však nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo výroku o treste.

Ako to už vyššie krajský súd uviedol, na podklade vykonaného dokazovania je nesporné, že to bol práve poškodený Q. K., ktorý nadávkami a aj fyzicky napadol obžalovaného W. O. úderom, či údermi do oblasti tváre, navyše za situácie, keď obžalovaný mal na rukách svoju 4-ročnú dcéru, za čo bol v konečnom dôsledku postihnutý v priestupkovom konaní rozhodnutím Okresného úradu Spišská Nová Ves zo dňa 9. 6. 2016. Vzhľadom na dokazovanie v predmetnej trestnej veci je v tomto smere irelevantné, že poškodený požiadal o preskúmanie tohto rozhodnutia súdom.

Zhodnotiac osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a vyššie zhodnotené okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že to bol práve poškodený, ktorý ako prvý v danom prípade napadol obžalovaného, vychádzajúc zo všetkých relevantných ustanovení Trestného zákona týkajúcich sa významu a účelu trestu a majúciich vplyv na určenie druhu trestu a jeho výmery dospel krajský súd oproti názoru okresného súdu k záveru, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov by bol neprimerane prísny a že účel trestu možno za daných okolností dosiahnuť aj uložením primeraného peňažného trestu. Uložený peňažný trest vo výške 400 eur tak podľa názoru krajského súdu spĺňa všetky kritériá z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Obligatórne krajský súd podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov.

Nezistiac pochybenie okresného súdu vo výroku o náhrade spôsobenej škody zostal tento výrok napadnutého rozsudku zo strany krajského súdu nedotknutý.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.